

149.1.6a de la Constitució: L'article 30.

149.1.8a de la Constitució: La disposició addicional sexta.

149.1.18a de la Constitució: Els articles 1 a 29; 31 a 34; 47 a 55; disposicions addicionals primera, segona i tercera.

149.1.20a, 21a i 24a de la Constitució: L'article 37.

149.1.21a de la Constitució: Els articles 38 a 46 i la disposició addicional quinta.

149.1.29a de la Constitució: Els articles 35 i 36.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

(Esta Llei es publica tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial de Estado» número 177, de 26 de juliol de 2006.)

12308 LLEI 23/2006, de 7 de juliol, per la qual es modifica el text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril. («BOE» 162, de 8-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

El procés de reforma i actualització de la normativa espanyola sobre propietat intel·lectual, vinculat a les noves tecnologies i propi de la dècada de 1990, ha sigut impulsat de manera significativa a través de huit directives comunitàries que conformen un procés, encara en curs, de formació d'un dret europeu de la propietat intel·lectual.

La raó d'esta reforma del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, respon a la necessitat d'incorporar al dret espanyol una de les últimes directives aprovades en matèria de propietat intel·lectual, la Directiva 2001/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de maig de 2001, relativa a l'harmonització de determinats aspectes dels drets d'autor i drets afins als drets d'autor en la societat de la informació, amb la qual la Unió Europea, al seu torn, ha volgut complir els Tractats de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI) de 1996 sobre Dret d'Autor i sobre Interpretació o Execució i Fonogrames.

No obstant això, al marge de les obligacions legislatives internacionals i comunitàries, hi ha aspectes propis de la realitat espanyola que hauran de ser abordats en un futur immediat, com, per exemple, els organismes arbitrals, sense perjudici que esta Llei habilite el Govern perquè, amb caràcter provisional, reforce els mecanismes d'actu-

ció de l'actual Comissió Mediatora de la Propietat Intel·lectual, que passarà a denominar-se Comissió de Propietat Intel·lectual, la clara delimitació de competències en matèria de propietat intel·lectual entre l'Estat i les comunitats autònomes o l'evolució tecnològica i la seua incidència en el nivell de desenvolupament de la societat de la informació a Espanya, atenent en este últim cas les oportunitats que l'avanç de la tecnologia digital i de les comunicacions suposen per a la difusió de la cultura, per a l'aparició de nous models econòmics i socials, per al major i millor gaudi dels ciutadans, sense que res d'açò haja de suposar menyscabament en la protecció dels creadors.

Els criteris seguits en la transposició s'han basat, preferentment, en la fidelitat al text de la Directiva i en el principi de mínima reforma de l'actual normativa.

II

Els drets harmonitzats són els patrimonials de reproducció, distribució i comunicació pública. Les modificacions que s'introdueixen en la nostra legislació en relació amb els dits drets van dirigides a mencionar de manera expressa o a aclarir el que ja s'hi entenien implícit.

El dret de reproducció, sense alterar-se en el seu concepte, s'aclarix afegint totes aquelles formes en què pot manifestar-se, de tal manera que s'eviten els possibles dubtes sobre l'efectiva inclusió de les reproduccions realitzades per sistemes digitals.

Igualment succeïx amb el dret de distribució, que es millora i aclarix en la seua redacció, per mitjà de la referència expressa al fet que els titulars tenen reconegut este dret circumscrit a l'explotació de l'obra incorporada en un suport tangible, amb la qual cosa es delimita així el seu abast i s'evita la confusió significativa que a vegades ocorre en l'àmbit de l'explotació en xarxa. S'aclarix que la primera venda o una altra transmissió de la propietat no suposa l'extinció del dret de distribució, sinó que únicament es perd la facultat d'autoritzar o impedir posteriors vendes o transmissions de la propietat i, a més, únicament dins del territori de la Unió Europea. Es tracta de l'anomenat esgotament comunitari, terme ja encunyat per anteriors directives i que ara s'harmonitza respecte a tot tipus d'obres.

La novetat més destacable en el catàleg de drets està representada pel reconeixement explícit en esta llei del dret de posada a disposició interactiva, és a dir, aquell en virtut del qual qualsevol persona pot accedir a les obres des del lloc i en el moment que trie. Constituïx esta una modalitat de l'actual dret de comunicació pública que, tenint en compte els amplis termes en què el dret està definit en el text refós, s'ha entès que hi quedava inclosa. No obstant això, s'inclou expressament, a fi d'aportar més claredat i seguretat jurídica, el que preveu la Directiva en els seus justos termes, per la qual cosa la mera posada a disposició de les instal·lacions materials necessàries per a facilitar o efectuar una comunicació no equival en si mateixa a una comunicació en el sentit d'esta llei. De conformitat amb això, s'atribuïx expressament als autors, als artistes intèrprets o executants, a les entitats de radiodifusió i als productors, siguen de fonogrames o de gravacions audiovisuals, un dret exclusiu sobre esta modalitat de comunicació pública.

La reforma, per tant, no altera el concepte tradicional dels drets de reproducció, distribució i comunicació pública, sinó que introdueix els matisos derivats del nou entorn en què es creen i exploten les obres i les prestacions.

Una altra de les novetats més importants és la nova regulació del règim de còpia privada en què s'han intentat mantindre els principis ja assentats en el nostre ordenament que originen la deguda compensació que els fabricants i importadors d'equips, aparells i suports materials

idonis per a reproduir obres protegides han de pagar als autors i la resta de titulars de drets de propietat intel·lectual.

Esta nova regulació respon a la necessitat d'harmonitzar els interessos tant dels titulars de drets de propietat intel·lectual afectats per la limitació de còpia privada, establida en l'article 31.2 de la Llei, com dels distribuïdors d'equips, aparells i suports materials subjectes al pagament de la compensació per còpia privada, i tracta d'establir un marc equilibrat que constituïska un règim en benefici de tots els agents afectats i adequat a les noves realitats socials i tecnològiques de la societat de la informació.

La reforma del règim de còpia privada introduïx les degudes diferències entre l'entorn analògic i el digital, ja que la còpia privada digital pot propagar-se molt més i tindre més impacte econòmic. Així, s'establíx un règim jurídic amb la flexibilitat suficient per a adequar-se degudament a la realitat tecnològica en constant evolució. Per això, a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, l'apartat 5 del vigent article 25 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual només s'aplicarà als equips, aparells i suports materials analògics.

Així mateix, es dona una primera solució transitòria en què siga plenament aplicable la diferència entre els entorns analògic i digital; per a això s'afeg un llistat d'altres equips, aparells i suports materials digitals, fa falta la compensació que els subjectes obligats al pagament, definits en l'apartat 4.a) de l'esmentat article 25, hauran d'abonar als creditors i s'exclouen expressament els discos durs d'ordinador, sense que haja sigut necessari explicitar l'exclusió de les connexions ADSL, atès que estes no són, per la seua mateixa naturalesa, ni equips, ni aparells, ni suports materials susceptibles de reproduir, sinó que són meres connexions, per la qual cosa en cap cas podrien quedar subjectes a pagament de cap classe, en consideració a unes reproduccions d'impossible realització.

De la mateixa manera, i a través de l'adaptació de les normes relatives als límits dels drets al nou context, es continua mantenint un just equilibri entre els drets i interessos de les distintes categories de titulars i els dels usuaris de les obres i prestacions protegides.

La Directiva establíx un llistat de límits, dels quals només un és obligatori. No obstant això, la mateixa directiva permet que s'observen altres límits que no s'hi preveuen, sempre que siguin d'importància menor i se cenyisquen a usos analògics.

Esta llei introduïx el límit obligatori: el previst sobre exempció de certes reproduccions provisionals de caràcter tècnic. Este límit respon, fonamentalment, a la lògica del funcionament dels sistemes de transmissió de xarxes, en les quals és necessari realitzar una sèrie de fixacions provisionals de caràcter tècnic a fi que les obres i prestacions puguen ser utilitzades per l'usuari. Estes reproduccions formen part en si mateixes del funcionament de la xarxa i, per tant, queden configurades com a excepció al dret de reproducció.

Quant als límits facultatius, esta llei n'introduïx dos de nous: un, la il·lustració amb fins educatius, i un altre, la consulta per mitjà de terminals especialitzats en biblioteques i altres establiments.

El límit de la il·lustració amb fins educatius ja està recollit en l'actual normativa, encara que limitat a les bases de dades i per al dret «sui generis». Este límit, crucial pel que fa a l'educació, es recull ara per a estendre'l a totes les altres categories d'obres, de manera equilibrada, la qual cosa permet l'exercici de l'activitat educativa.

Per a no comprometre els drets dels autors i altres titulars, la llei especifica les condicions en què ha de desenvolupar-se este límit. Entre estes s'establíx que els beneficiaris d'este límit són els professors de l'educació reglada i fa falta, a més, que els actes d'explotació han de

realitzar-se únicament per a la il·lustració de les seues activitats educatives a les aules. Així mateix, els actes d'explotació només afectaran els xicotets fragments d'obres o les obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, i quedaran exclosos d'este límit, en tot cas, els llibres de text i els manuals universitaris, per a l'explotació dels quals serà necessari sol·licitar la corresponent autorització.

L'altre límit de nou encuny té com a objecte permetre realitzar, a l'efecte d'investigació, consultes per mitjà de terminals especialitzats instal·lats a este efecte, ubicats en els mateixos establiments i a través de xarxa tancada i interna. No empara l'anomenada entrega en línia, per a la qual haurà de comptar-se amb l'oportuna llicència dels titulars.

D'altra banda, s'incorporen millores respecte a altres límits que ja apareixien recollits en la nostra legislació. És el cas de la supressió del terme «copista» en el límit referit a la còpia privada. D'acord amb la Directiva, s'aclaríx que la reproducció ha de ser efectuada per una persona física per al seu ús privat. Així mateix, s'establíx que la compensació prevista en l'article 25 haurà de tindre en compte si s'apliquen a estes obres les mesures a què es referíx l'article 161. D'esta manera es complíx el que s'ha exigít en la Directiva 2001/29/CE i s'habilita el Govern per a modificar el que es referíx a la relació entre les dites mesures tecnològiques i el límit de còpia privada.

La introducció del nou article 31 bis respon a una millor sistematització de límits que ja figuraven en la legislació espanyola, però la ubicació de la qual resultava inadequada, perquè no sols afecten el dret de reproducció.

Es tracta dels límits basats en raons de seguretat, que s'estenen a tot tipus d'obres i no sols a les bases de dades, i dels límits basats en les necessitats dels procediments oficials, entre els quals s'inclouen ara els procediments parlamentaris. Així mateix, l'àmbit d'aplicació d'estes excepcions s'amplia i afectarà no sols el dret de reproducció, sinó també els drets de distribució i comunicació pública.

L'altre límit, dins del mateix article, es referíx a la discapacitat i substituïx el que abans s'observava per a invídents. El dit límit s'estén a qualsevol discapacitat i afecta els drets de reproducció, distribució i comunicació pública. S'exigíx, com es feia, que la utilització es duga a terme per mitjà d'un procediment o mitjà adaptat a la discapacitat i s'afeguen dos condicions més previstes en la directiva: que els actes guarden una relació directa amb la discapacitat i es limiten al que esta exigíx.

D'altra banda, l'acotació que s'introduïx en l'article 32 respecte de les revistes de premsa, matisa l'abast del límit i faculta l'autor, en determinats casos, a oposar-se a la realització d'aquelles quan consistisquen en la mera reproducció d'articles periodístics.

En últim lloc, s'amplien els fins en virtut dels quals els establiments determinats en l'article 37 poden realitzar reproduccions d'obres, i s'afeguen als d'investigació fins ara previstos en la llei, els de conservació.

III

El llibre II de la llei regula els anomenats «altres drets de propietat intel·lectual», els titulars dels quals són, entre altres, els artistes intèrprets o executants, els productors de fonogrames, els productors de gravacions audiovisuals i les entitats de radiodifusió.

D'acord amb la Directiva, es reconeix un nou dret exclusiu de posada a disposició interactiva per als artistes intèrprets o executants i per a les entitats de radiodifusió, i es manté per a aquells el dret de remuneració per esta modalitat de comunicació pública quan tinga lloc la seua cessió al productor. Al seu torn, s'introduïxen xicotetes millores en la redacció dels articles referents a la regula-

ció dels drets de reproducció i distribució per a artistes, productors de fonogrames i productors de gravacions audiovisuals.

Són objecte també d'atenció la tutela «post mortem» per als drets morals dels artistes intèrprets o executants, que no estaran limitats en el temps, amb l'excepció del dret a no ser doblats en la seua pròpia llengua que dura el que dura la vida de l'artista, l'harmonització de la nostra legislació sobre el dret de remuneració dels productors de fonogrames amb la legislació internacional i comunitària, i la duració dels drets de productors de fonogrames, que s'ajusta a la directiva i al que disposa el Tractat de l'OMPI sobre interpretació o execució i fonogrames.

IV

Les noves tecnologies en el sector de les telecomunicacions brinden noves oportunitats de creació i de difusió de les obres i prestacions, i amb estes també augmenten les amenaces d'infracció dels drets de propietat intel·lectual. Els seus titulars han començat a utilitzar ferramentes tècniques que impedeixen la realització d'actes no autoritzats subjectes a drets exclusius o que condicionen d'alguna manera l'accés als continguts protegits. Junt amb les dites mesures tècniques de protecció apareixen ferramentes destinades a facilitar la identificació de les obres i prestacions. Totes estes necessiten anar acompanyades de mesures de caràcter legislatiu que garantisquen la seua protecció ràpida i eficaç.

Encara que la protecció jurídica de les mesures tecnològiques ja té un precedent en la nostra legislació civil i penal, per tractar-se d'una matèria bastant nova, la incorporació de les normes sobre mesures tecnològiques i la informació per a la gestió de drets s'ha fet responnent al criteri de màxima fidelitat al text de la Directiva. És precisament la seua novetat i substantivitat el que justifica assignar-li un títol propi dins d'esta Llei.

A més, es preveuen i sancionen els actes d'elusió de mesures tecnològiques eficaces emprades per a la protecció de les obres i prestacions, així com els actes de fabricació i comercialització de dispositius i servicis de neutralització de les dites mesures. Esta nova normativa conviurà amb la ja existent per a programes d'ordinador, no afectarà les seues disposicions específiques i no podrà invocar-se en perjudici de la protecció dispensada als programes.

La relació i, si és el cas, el necessari ajust entre determinats límits als drets de propietat intel·lectual i la protecció de les mesures tecnològiques s'aborda per mitjà d'un sistema que evita que els drets i interessos generals a què responen els límits puguen quedar frustrats per la protecció objectiva de les tecnologies. Així, en certs casos i sempre que els titulars no hagen adoptat mesures voluntàries, incloent-hi els acords amb altres interessats, es preveu que els beneficiaris dels drets límits puguen acudir a la jurisdicció civil. Bé és veritat que en este àmbit la Llei, fent ús d'un criteri de prudència, si bé ha optat per incloure dins d'estos límits el de còpia privada, decisió que la Directiva que s'incorpora deixa en mans dels Estats membres, introduïx un element àgil que permeta al Govern, si les circumstàncies socials o tecnològiques canvien i així ho aconsellen, excloure el dit límit d'entre aquells que permeten reclamar l'alçament de les mesures tecnològiques de protecció.

Esta especial protecció queda exclosa, per exprés mandat de la Directiva, quan les mesures tecnològiques s'apliquen a obres i prestacions posades a disposició del públic d'acord amb el que s'ha convingut en contracte i de tal manera que els usuaris puguen accedir a estes en el moment i des del lloc que individualment trien. En estes circumstàncies prevaldran les mesures tecnològiques. D'esta manera podran desenvolupar-se en la xarxa models de negoci que responguen a un ampli ventall de

possibilitats diferenciades i independents d'utilització, més pròxima a la llicència o a l'autorització d'actes.

Com a complement de l'anterior, i sempre seguint els criteris de la Directiva, es regula la protecció de la informació per a la gestió de drets. Precisament, la major facilitat de la distribució d'obres i prestacions permesa pel desenvolupament tecnològic aconsella que els titulars de drets es cuiden d'identificar millor la seua obra o prestació, així com de proporcionar informació sobre les condicions i modalitats d'utilització. Amb la incorporació d'estes normes es pretén encoratjar la implantació d'esta informació i de reprimir aquelles conductes que perseguisquen la seua supressió o alteració.

V

Respecte a les accions i procediments que els titulars dels drets poden instar, s'establix, per primera vegada, la possibilitat de sol·licitar mesures cautelars contra els intermediaris als servicis dels quals recorre un tercer per a infringir drets de propietat intel·lectual, sense l'exigència que l'intermediari siga també infractor.

D'altra banda, s'aclarix que el cessament de l'activitat il·lícita pot comprendre la confiscació dels aparells o dispositius dedicats a l'elusió de mesures tecnològiques i s'inclou una referència expressa al segrest d'estos aparells com a mesura cautelar a dictar per l'autoritat judicial.

Estes mesures completen el sistema existent d'accions disponibles per als titulars de drets de propietat intel·lectual quan els seus interessos es veguen perjudicats per activitats il·lícites.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996 de 12 d'abril.*

El text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es modifica en els termes següents:

U. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Reproducció.*

S'entén per reproducció la fixació directa o indirecta, provisional o permanent, per qualsevol mitjà i en qualsevol forma, de tota l'obra o de part d'esta, que permeta la seua comunicació o l'obtenció de còpies.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 19 queden redactats de la manera següent:

«1. S'entén per distribució la posada a disposició del públic de l'original o de les còpies de l'obra, en un suport tangible, per mitjà de la seua venda, lloguer, préstec o de qualsevol altra forma.

2. Quan la distribució s'efectue per mitjà de venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del dret o amb el seu consentiment, este dret s'esgotarà amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzen en el dit àmbit territorial.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 20 per a afegir un paràgraf i), amb el consegüent desplaçament dels anteriors paràgrafs i) i j), que passen a ser els paràgrafs j) i k), respectivament:

«i) La posada a disposició del públic d'obres, per procediments amb fils o sense fil, de tal manera que qualsevol persona puga accedir a estes des del lloc i en el moment que trie.»

Quatre. L'article 25 queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *Compensació equitativa per còpia privada.*

1. La reproducció realitzada exclusivament per a ús privat, per mitjà d'aparells o instruments tècnics no tipogràfics, d'obres divulgades en forma de llibres o publicacions que a este efecte s'assimilen reglamentàriament, així com de fonogrames, videogrames o d'altres suports sonors, visuals o audiovisuals, originarà una compensació equitativa i única per cada una de les tres modalitats de reproducció mencionades, a favor de les persones que s'expressen en el paràgraf b) de l'apartat 4, dirigida a compensar els drets de propietat intel·lectual que es deixaren de percebre per raó de l'expressada reproducció. Este dret serà irrenunciable per als autors i els artistes, intèrprets o executants.

2. Eixa compensació es determinarà per a cada modalitat en funció dels equips, aparells i suports materials idonis per a realitzar la dita reproducció, fabricats en territori espanyol o adquirits fora d'este per a la seua distribució comercial o utilització dins del dit territori.

3. El que disposen els apartats anteriors no s'aplicarà als programes d'ordinador ni a les bases de dades electròniques.

4. En relació amb l'obligació legal a què es refereix l'apartat 1, seran:

a) Deutors: Els fabricants a Espanya, pel fet que actuen com a distribuïdors comercials, així com els adquirents fora del territori espanyol, per a la seua distribució comercial o utilització dins d'este, d'equips, aparells i suports materials previstos en l'apartat 2.

Els distribuïdors, majoristes i detallistes, successius adquirents dels mencionats equips, aparells i suports materials, respondran del pagament de la compensació solidàriament amb els deutors que els els hagen subministrat, llevat que acrediten haver satisfet efectivament a estos la compensació i sense perjudici del que es disposa en els apartats 14, 15 i 20.

b) Creditors: Els autors de les obres explotades públicament en alguna de les maneres mencionades en l'apartat 1, juntament en els seus respectius casos i modalitats de reproducció, amb els editors, els productors de fonogrames i videogrames i els artistes intèrprets o executants les actuacions dels quals hagen sigut fixades en els dits fonogrames i videogrames.

5. Per als equips, aparells i suports materials de reproducció analògics, l'import de la compensació que haurà de satisfer cada deutor serà el resultat de l'aplicació de les quantitats següents:

a) Per a equips o aparells de reproducció de llibres o publicacions assimilades reglamentàriament a llibres:

1r. 15,00 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia de fins a nou còpies per minut.

2n. 121,71 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 10 fins a 29 còpies per minut.

3r. 162,27 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 30 fins a 49 còpies per minut.

4t. 200,13 euros per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 50 còpies per minut en amunt.

b) Per a equips o aparells de reproducció de fonogrames: 0,60 euros per unitat de gravació.

c) Per a equips o aparells de reproducció de videogrames: 6,61 euros per unitat de gravació.

d) Per a suports materials de reproducció sonora: 0,18 euros per hora de gravació o 0,003005 euros per minut de gravació.

e) Per a suports materials de reproducció visual o audiovisual: 0,30 euros per hora de gravació o 0,005006 euros per minut de gravació.

6. Per als equips, aparells i suports materials de reproducció digitals, l'import de la compensació que haurà de satisfer cada deutor serà el que aproven conjuntament els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, de conformitat amb les regles següents:

1a. Amb caràcter biennal, a partir de l'última revisió administrativa, els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç publicaran en el «Boletín Oficial del Estado» i comunicaran a les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual i a les associacions sectorials, identificades pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que representen majoritàriament els deutors a qui es refereix l'apartat 4, l'inici del procediment per a la determinació dels equips, aparells i suports materials subjectes al pagament per la compensació equitativa per còpia privada, així com per a la determinació, si és el cas, de les quantitats que els deutors hauran d'abonar per este concepte als creditors.

La periodicitat biennal de les revisions administratives a què es refereix el paràgraf anterior podrà reduir-se mitjançant un acord dels dos ministeris esmentats. La dita modificació haurà de tindre en compte l'evolució tecnològica i de les condicions del mercat.

2a. Una vegada realitzada la publicació a què es refereix la regla anterior, les parts interessades referides en esta disposaran de quatre mesos per a comunicar als ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç els acords a què hagen arribat com a conseqüència de les seues negociacions o, si no n'hi ha, la falta d'este acord.

3a. Els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini de tres mesos, comptat des de la comunicació o des de l'esgotament del termini referits en la regla anterior, establiran, mitjançant una orde conjunta, la relació d'equips, aparells i suports materials, les quantitats aplicables a cada un d'estos i, si és el cas, la distribució entre les diferents modalitats de reproducció de llibres, de so i visual o audiovisual, amb la consulta prèvia al Consell de Consumidors i Usuaris i amb un informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda. La dita orde ministerial conjunta haurà de ser motivada en el cas que el seu contingut diferisca de l'acord a què hagen arribat les parts negociadores. Fins que no s'aprove esta orde ministerial es prorrogarà la vigència de l'anterior.

4a. Les parts negociadores dins del procés de negociació i, en tot cas, els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç, a l'efecte d'aprovació de l'orde conjunta a què es refereix la regla anterior, hauran de tindre en compte, entre altres, els criteris següents:

a) El perjudici efectivament causat als titulars de drets per les reproduccions a què es refereix l'apartat 1, tenint en compte que si el perjudici causat al titular és mínim no podrà donar origen a una obligació de pagament.

b) El grau d'ús dels dits equips, aparells o suports materials per a la realització de les reproduccions a què es refereix l'apartat 1.

c) La capacitat d'emmagatzemament dels equips, aparells i suports materials.

d) La qualitat de les reproduccions.

e) La disponibilitat, grau d'aplicació i efectivitat de les mesures tecnològiques a què es referix l'article 161.

f) El temps de conservació de les reproduccions.

g) Els imports corresponents de la compensació aplicables als diferents tipus d'equips i aparells hauran de ser proporcionats econòmicament respecte del preu mitjà final al públic d'estos.

7. Queden exceptuats del pagament de la compensació:

a) Els equips, aparells i suports materials adquirits pels qui compten amb la preceptiva autorització per a portar a efecte la corresponent reproducció d'obres, prestacions artístiques, fonogrames o videogrames, segons siga procedent, en l'exercici de la seua activitat, la qual cosa hauran d'acreditar als deutors i, si és el cas, als seus responsables solidaris, per mitjà d'una certificació de l'entitat o de les entitats de gestió corresponents, en el supòsit d'adquirir els equips, aparells o materials dins del territori espanyol.

b) Els discos durs d'ordinador en els termes que es definisquen en l'orde ministerial conjunta que es preveu en l'anterior apartat 6 sense que en cap cas puga estendre's esta exclusió a altres dispositius d'emmagatzemament o reproducció.

c) Les persones naturals que adquirisquen fora del territori espanyol els mencionats equips, aparells i suports materials en règim de viatgers i en una quantitat tal que permeta presumir raonablement que els destinaran a l'ús privat en el dit territori.

d) Així mateix, el Govern, mitjançant un real decret, podrà establir excepcions al pagament d'esta compensació equitativa i única quan quede prou acreditat que la destinació o ús final dels equips, aparells o suports materials no siga la reproducció prevista en l'article 31.2.

8. La compensació equitativa i única a què es referix l'apartat 1 es farà efectiva a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

9. Quan concórreguen diverses entitats de gestió en l'administració d'una mateixa modalitat de compensació, estes podran actuar enfront dels deutors en tot el que es referix a la percepció de la compensació equitativa i única en juí i fora d'este, conjuntament i sota una sola representació; a les relacions entre les dites entitats se'ls aplicaran les normes que regixen la comunitat de béns. Així mateix, en este cas, les entitats de gestió podran associar-se i constituir, de conformitat amb la legalitat vigent, una persona jurídica als fins expressats.

10. Les entitats de gestió dels creditors comunicaran al Ministeri de Cultura el nom o denominació i el domicili de la representació única o de l'associació que, si és el cas, hagen constituït. En este últim cas, presentaran, a més, la documentació acreditativa de la constitució de la dita associació, amb una relació individualitzada de les seues entitats membres, en la qual s'indique el seu nom i el seu domicili.

El que disposa el paràgraf anterior s'aplicarà a qualsevol canvi en la persona de la representació única o de l'associació constituïda, en els seus domicilis i en el número i qualitat de les entitats de gestió, representades o associades, així com en el supòsit de modificació dels estatuts de l'associació.

11. El Ministeri de Cultura exercirà el control de l'entitat o de les entitats de gestió o, si és el cas, de la representació o associació gestora de la percepció del dret, en els termes que preveu l'article 159, i

publicarà, si és el cas, en el «Boletín Oficial del Estado» una relació de les entitats representants o associacions gestores amb indicació dels seus domicilis, de la respectiva modalitat de la compensació en què operen i de les entitats de gestió representades o associades. Esta publicació s'efectuarà sempre que es produísca una modificació en les dades enumerades.

Als efectes previstos en l'article 159, l'entitat o les entitats de gestió o, si és el cas, la representació o associació gestora que hagen constituït estaran obligades a presentar al Ministeri de Cultura, els dies 30 de juny i 31 de desembre de cada any, una relació detallada de les declaracions-liquidacions, així com dels pagaments efectuats a què es referix l'apartat 13, corresponents al semestre natural anterior.

12. L'obligació de pagament de la compensació naixerà en els supòsits següents:

a) Per als fabricants, pel fet que actuen com a distribuïdors, i per als adquirents d'equips, aparells i suports materials fora del territori espanyol amb destinació a la seua distribució comercial en este, en el moment en què es produísca per part del deutor la transmissió de la propietat o, si és el cas, la cessió de l'ús o gaudi de qualsevol d'aquells.

b) Per als adquirents d'equips, aparells i suports materials fora del territori espanyol amb destinació a la seua utilització dins del dit territori, des del moment de la seua adquisició.

13. Els deutors mencionats en el paràgraf a) de l'apartat 12 presentaran a l'entitat o a les entitats de gestió corresponents o, si és el cas, a la representació o associació mencionades en els apartats 8 a 11, ambdós inclusivament, dins dels 30 dies següents a la finalització de cada trimestre natural, una declaració-liquidació en què s'indicaran les unitats, capacitat i característiques tècniques, segons s'especifica en l'apartat 5 i en l'orde ministerial a què es referix l'apartat 6, dels equips, aparells i suports materials respecte dels quals haja nascut l'obligació de pagament de la compensació durant el dit trimestre. Amb el mateix detall, deduiran les quantitats corresponents als equips, aparells i suports materials destinats fora del territori espanyol i a les entregues exceptuades en virtut del que estableix l'apartat 7.

Els deutors al·ludits en el paràgraf b) de l'apartat 12 faran la presentació de la declaració-liquidació expressada en el paràgraf anterior dins dels cinc dies següents al naixement de l'obligació.

14. Els distribuïdors, majoristes i detallistes a què es referix el segon paràgraf de l'apartat 4.a) hauran de complir l'obligació prevista en el paràgraf primer de l'apartat 13 respecte dels equips, aparells i suports materials adquirits per ells en territori espanyol, de deutors que no els hagen repercutit i fet constar en la factura la corresponent compensació.

15. El pagament de la compensació es durà a terme, llevat de pacte en contra:

a) Pels deutors mencionats en el paràgraf a) de l'apartat 12, dins del mes següent a la data de finalització del termini de presentació de la declaració-liquidació a què es referix el paràgraf primer de l'apartat 13.

b) Pels altres deutors i pels distribuïdors, majoristes i detallistes, en relació amb els equips, aparells i suports materials a què es referix l'apartat 14, en el moment de la presentació de la declaració-liquidació, sense perjudici del que disposa l'apartat 20.

16. Els deutors i, si és el cas, els responsables solidaris es consideraran depositaris de la compen-

sació meritada fins a l'efectiu pagament d'esta, d'acord amb el que estableix l'apartat 15 anterior.

17. A l'efecte de control de pagament de la compensació, els deutors mencionats en el paràgraf a) de l'apartat 12 hauran de figurar separatament en les seues factures l'import d'aquella, del qual faran repercussió als seus clients i retindran, per a la seua entrega de conformitat amb el que estableix l'apartat 15.

18. Les obligacions relatives a les factures i a la repercussió de la compensació als clients, establides en l'apartat anterior, inclouran els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors. També hauran de complir les obligacions de retindre i entregar previstes en el dit apartat, en el supòsit previst en l'apartat 14.

19. En cap cas, els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors, acceptaran dels seus respectius proveïdors el subministrament d'equips, aparells i suports materials sotmesos a la compensació si no estan facturats d'acord amb el que disposen els apartats 17 i 18.

20. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, quan l'import de la compensació no conste en factura, es presumirà, excepte prova en contra, que la compensació meritada pels equips, aparells i suports materials que comprega no ha sigut satisfeta.

21. En el supòsit indicat en l'apartat que antecedeix i en qualsevol altre d'impagament de la compensació, l'entitat o les entitats de gestió o, si és el cas, la representació o associació gestora, sense perjudi de les accions civils i penals que els assistisquen, podran sol·licitar del tribunal l'adopció de les mesures cautelars procedents de conformitat amb el que disposa la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, i, en concret, l'embarcament dels corresponents equips, aparells i suports materials. Els béns així embarcats quedaran afectes al pagament de la compensació reclamada i a l'oportuna indemnització de danys i perjudis.

22. Els deutors i els seus responsables solidaris permetran a l'entitat o entitats de gestió, o, si és el cas, a la representació o associació gestora, el control de les operacions sotmeses a la compensació i de les afectades per les obligacions establides en els apartats 13 a 21, ambdós inclusivament. En conseqüència, facilitaran les dades i la documentació necessàries per a comprovar el compliment efectiu de les dites obligacions i, en especial, l'exactitud de les declaracions-liquidacions presentades.

23. L'entitat o entitats de gestió o, si és el cas, la representació o associació gestora, i les mateixes entitats representades o associades, hauran de respectar els principis de confidencialitat o intimitat mercantil en relació amb qualsevol informació que coneguen en l'exercici de les facultats previstes en l'apartat 22.

24. El Govern establirà reglamentàriament els tipus de reproduccions que no han de considerar-se per a ús privat a l'efecte del que disposa este article; els equips, aparells i suports materials exceptuats del pagament de la compensació, atenent la peculiaritat de l'ús o explotació a què es destinen, així com les exigències que puguen derivar-se de l'evolució tecnològica i del corresponent sector del mercat; i la distribució de la compensació en cada una de les dites modalitats entre les categories de creditors, a fi que els distribuïsquen, al seu torn, entre estos, ajustant-se al que disposa l'article 154.

En tot cas, les entitats de gestió hauran de comunicar al Ministeri de Cultura els criteris detallats de distribució entre els seus membres de les quantitats

recaptades en concepte de compensació per còpia privada.

25. El Govern podrà modificar per via reglamentària el que estableixen els apartats 13 a 21.»

Cinc. L'article 31 queda redactat en els termes següents:

«Article 31. *Reproduccions provisionals i còpia privada.*

1. No requeriran autorització de l'autor els actes de reproducció provisional a què es referix l'article 18 que, a més de mancar per si mateixos d'una significació econòmica independent, siguen transitoris o accessoris i formen part integrant i essencial d'un procés tecnològic i l'única finalitat dels quals consistisca a facilitar bé una transmissió en xarxa entre terceres parts per un intermediari, bé una utilització lícita, entenen per esta l'autoritzada per l'autor o per la llei.

2. No necessita autorització de l'autor la reproducció, en qualsevol suport, d'obres ja divulgades quan siga duta a terme per una persona física per al seu ús privat a partir d'obres a què haja accedit legalment i la còpia obtinguda no siga objecte d'una utilització col·lectiva ni lucrativa, sense perjudi de la compensació equitativa prevista en l'article 25, que haurà de tindre en compte si s'apliquen a estes obres les mesures a què es referix l'article 161. Queden excloses del que disposa este apartat les bases de dades electròniques i, en aplicació de l'article 99.a), els programes d'ordinador.»

Sis. S'introdueix un nou article 31 bis, amb la redacció següent:

«Article 31 bis. *Seguretat, procediments oficials i discapacitats.*

1. No serà necessària l'autorització de l'autor quan una obra es reproduïska, distribuïska o comuniqui públicament amb fins de seguretat pública o per al correcte desenvolupament de procediments administratius, judicials o parlamentaris.

2. Tampoc no necessiten autorització els actes de reproducció, distribució i comunicació pública d'obres ja divulgades que es realitzen en benefici de persones amb discapacitat, sempre que estos no tinguen finalitat lucrativa, guarden una relació directa amb la discapacitat de què es tracte, es duguen a terme per mitjà d'un procediment o mitjà adaptat a la discapacitat i es limiten al que esta exigix.»

Set. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Citació i il·lustració de l'ensenyança.*

1. És lícita la inclusió en una obra pròpia de fragments d'altres alienes de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, així com la d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, sempre que es tracte d'obres ja divulgades i la seua inclusió es realitze a títol de citació o per a la seua anàlisi, comentari o juí crític. Esta utilització només podrà realitzar-se amb fins docents o d'investigació, en la mesura justificada pel fi d'eixa incorporació i indicant la font i el nom de l'autor de l'obra utilitzada.

Les recopilacions periòdiques efectuades en forma de ressenyes o revista de premsa tindran la consideració de citacions. No obstant això, quan es realitzen recopilacions d'articles periodístics que consistisquen bàsicament en la seua mera reproducció i la dita activitat es realitze amb fins comercials, l'autor que no s'hi haja oposat expressament tindrà dret a percebre una remuneració equitativa.

En cas d'oposició expressa de l'autor, la dita activitat no es considerarà emparada per este límit.

2. No necessitarà autorització de l'autor el professorat de l'educació reglada per a realitzar actes de reproducció, distribució i comunicació pública de xicotets fragments d'obres o d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu, excloent-ne els llibres de text i els manuals universitaris, quan estos actes es facen únicament per a la il·lustració de les seues activitats educatives a les aules, en la mesura justificada per la finalitat no comercial perseguida, sempre que es tracte d'obres ja divulgades i, excepte en els casos en què resulte impossible, s'inclouen el nom de l'autor i la font.

No es consideraran compreses en el paràgraf anterior la reproducció, distribució i comunicació pública de compilacions o agrupacions de fragments d'obres o d'obres aïllades de caràcter plàstic o fotogràfic figuratiu.»

Huit. Es modifica la rúbrica i es modifica l'apartat 1 i s'afeg un nou apartat 3 a l'article 37 amb la redacció següent:

«Article 37. *Reproducció, préstec i consulta d'obres per mitjà de terminals especialitzats en determinats establiments.*»

«1. Els titulars dels drets d'autor no podran oposar-se a les reproduccions de les obres, quan aquelles siguen realitzades sense finalitat lucrativa pels museus, biblioteques, fonoteques, filmoteques, hemeroteques o arxius de titularitat pública o integrades en institucions de caràcter cultural o científic i la reproducció es realitze exclusivament per a fins d'investigació o conservació.»

«3. No necessitarà autorització de l'autor la comunicació d'obres o la seua posada a disposició de persones concretes del públic a l'efecte d'investigació quan es realitze per mitjà de xarxa tancada i interna a través de terminals especialitzats instal·lats a este efecte en els locals dels establiments esmentats en l'anterior apartat i sempre que estes obres figuren en les col·leccions del mateix establiment i no siguen objecte de condicions d'adquisició o de llicència. Tot això sense perjudi del dret de l'autor a percebre una remuneració equitativa.»

Nou. Es modifica l'apartat 4 a l'article 90 amb la redacció següent:

«Article 90. *Remuneració dels autors.*»

«4. La projecció o exhibició sense exigir preu d'entrada, la transmissió al públic per qualsevol mitjà o procediment, amb fils o sense fil, incloent-hi, entre altres, la posada a disposició en la forma establida en l'article 20.2.i) d'una obra audiovisual, donarà dret als autors a rebre la remuneració que corresponga, d'acord amb les tarifes generals establides per la corresponent entitat de gestió.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 107 queda redactat en els termes següents:

«1. Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció, segons la definició establida en l'article 18, de les fixacions de les seues actuacions.»

Onze. L'article 108 queda redactat en els termes següents:

«Article 108. *Comunicació pública.*

1. Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la comunicació pública:

a) De les seues actuacions, excepte quan la dita actuació constituïska en si una actuació transmesa per radiodifusió o es realitze a partir d'una fixació prèviament autoritzada.

b) En tot cas, de les fixacions de les seues actuacions, per mitjà de la posada a disposició del públic, en la forma establida en l'article 20.2.i).

En ambdós casos, l'autorització haurà d'atorgar-se per escrit.

Quan la comunicació al públic es realitze via satèl·lit o per cable i en els termes previstos, respectivament, en els apartats 3 i 4 de l'article 20 i concordants d'esta llei, s'aplicarà el que disposen estos preceptes.

2. Quan l'artista intèrpret o executant celebre individualment o col·lectivament amb un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals contractes relatius a la producció d'estos, es presumirà que, llevat de pacte en contra en el contracte i fora de perill del dret irrenunciable a la remuneració equitativa a què es referix l'apartat següent, ha transferit el seu dret de posada a disposició del públic a què es referix l'apartat 1.b).

3. L'artista intèrpret o executant que haja transferit o cedit un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals el seu dret de posada a disposició del públic a què es referix l'apartat 1.b), respecte d'un fonograma o d'un original o una còpia d'una gravació audiovisual, conservarà el dret irrenunciable a obtindre una remuneració equitativa de qui realitze esta posada a disposició.

4. Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció del dit fonograma que s'utilitze per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen obligació de pagar una remuneració equitativa i única als artistes intèrprets o executants i als productors de fonogrames, entre els quals s'efectuarà el repartiment d'aquella. A falta d'acord entre ells sobre el dit repartiment, este es realitzarà per parts iguals. S'exclou de la dita obligació de pagament la posada a disposició del públic en la forma establida en l'article 20.2.i), sense perjudi del que estableix l'apartat 3 d'este article.

5. Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzen per als actes de comunicació pública previstos en l'article 20.2.f) i g) tenen obligació de pagar als artistes intèrprets o executants i als productors de gravacions audiovisuals la remuneració que corresponga, d'acord amb les tarifes generals establides per la corresponent entitat de gestió.

Els usuaris de gravacions audiovisuals que s'utilitzen per a qualsevol acte de comunicació al públic, diferent dels assenyalats en el paràgraf anterior i de la posada a disposició del públic prevista en l'apartat 1.b), tenen així mateix l'obligació de pagar una remuneració equitativa als artistes intèrprets o executants, sense perjudi del que estableix l'apartat 3.

6. El dret a les remuneracions a què es referixen els apartats 3, 4 i 5 es farà efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. L'efectivitat dels drets a través de les respectives entitats de gestió comprendrà la negociació amb els usuaris, la determinació, la recaptació i la distribució de la remuneració corresponent, així com qualsevol altra actuació necessària per a assegurar l'efectivitat d'aquells.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 109 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució s'efectue per mitjà de venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del

dret o amb el seu consentiment, este dret s'esgotarà amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzen en el dit àmbit territorial.»

Tretze. L'article 110 queda redactat en els termes següents:

«Article 110. *Contracte de treball i d'arrendament de servicis.*

Si la interpretació o execució es realitza en compliment d'un contracte de treball o d'arrendament de servicis, s'entendrà, excepte estipulació en contra, que l'empresari o l'arrendatari adquirixen sobre aquelles els drets exclusius d'autoritzar la reproducció i la comunicació pública previstos en este títol i que es deduïsquen de la naturalesa i objecte del contracte.

El que estableix el paràgraf anterior no s'aplicarà als drets de remuneració reconeguts en els apartats 3, 4 i 5 de l'article 108.»

Catorze. L'article 113 queda redactat en els termes següents:

«Article 113. *Drets morals.*

1. L'artista intèrpret o executant gaudix del dret irrenunciable i inalienable al reconeixement del seu nom sobre les seues interpretacions o execucions, excepte quan l'omissió estiga dictada per la manera d'utilitzar-les, i a oposar-se a tota deformació, modificació, mutilació o qualsevol atemptat sobre la seua actuació que lesione el seu prestigi o reputació.

2. Serà necessària l'autorització expressa de l'artista, durant tota la seua vida, per al doblatge de la seua actuació en la seua pròpia llengua.

3. Mort l'artista, l'exercici dels drets mencionats en l'apartat 1 correspondrà sense límit de temps a la persona natural o jurídica a la qual l'artista li l'haja confiat expressament per disposició d'última voluntat o, si no n'hi ha, als hereus.

Sempre que no existisquen les persones a qui es referix el paràgraf anterior o s'ignore el seu parador, l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i les institucions públiques de caràcter cultural estaran legitimades per a exercir els drets que s'hi preveuen.»

Quinze. L'article 115 queda redactat en els termes següents:

«Article 115. *Reproducció.*

Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la seua reproducció, segons la definició establida en l'article 18.

Este dret podrà transferir-se, cedir-se o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Setze. Els apartats 1 i 2 de l'article 116 queden redactats en els termes següents:

«1. Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la comunicació pública dels seus fonogrames i de les reproduccions d'estos en la forma establida en l'article 20.2.i).

Quan la comunicació al públic es realitze via satèl·lit o per cable i en els termes previstos, respectivament, en els apartats 3 i 4 de l'article 20, s'aplicarà el que s'ha disposat en estos preceptes.

2. Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció del dit fonograma que s'utilitze per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen obligació de pagar una remuneració equitativa i única als productors de fonogrames i als artistes intèrprets o executants,

entre els quals s'efectuarà el repartiment d'aquella. A falta d'acord entre ells sobre el dit repartiment, este es realitzarà per parts iguals. S'exclou de la dita obligació de pagament la posada a disposició del públic en la forma establida en l'article 20.2.i), sense perjudi del que estableix l'apartat 3 de l'article 108.»

Dèsset. L'apartat 2 de l'article 117 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució s'efectue per mitjà de venda o d'un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del dret o amb el seu consentiment, este dret s'esgotarà amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzen en el dit àmbit territorial.»

Dihuit. L'article 119 queda redactat en els termes següents:

«Article 119. *Duració dels drets.*

Els drets dels productors dels fonogrames expiraran 50 anys després que s'haja fet la gravació. No obstant això, si el fonograma es publica lícitament durant el dit període, els drets expiraran 50 anys després de la data de la primera publicació lícita. Si durant l'esmentat període no s'efectua cap publicació lícita però el fonograma es comunica lícitament al públic, els drets expiraran 50 anys després de la data de la primera comunicació lícita al públic.

Tots els terminis es computaran des de l'1 de gener de l'any següent fins al moment de la gravació, publicació o comunicació al públic.»

Dènou. L'article 121 queda redactat en els termes següents:

«Article 121. *Reproducció.*

Correspon al productor de la primera fixació d'una gravació audiovisual el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció de l'original i les seues còpies, segons la definició establida en l'article 18.

Este dret podrà transferir-se, cedir-se o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Vint. L'apartat 2 de l'article 122 queda redactat en els termes següents:

«2. Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzen per als actes de comunicació pública previstos en l'article 20.2.f) i g) tenen obligació de pagar als artistes intèrprets o executants i als productors de gravacions audiovisuals la remuneració que corresponga, d'acord amb les tarifes generals establides per la corresponent entitat de gestió.»

Vint-i-u. L'apartat 2 de l'article 123 queda redactat en els termes següents:

«2. Quan la distribució s'efectue per mitjà de venda o un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del dret o amb el seu consentiment, este dret s'esgotarà amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzen en el dit àmbit territorial.»

Vint-i-dos. S'afeg un paràgraf c) en l'apartat 1 de l'article 126, amb el consegüent desplaçament dels anteriors paràgrafs c) i d), que passen a ser, respectivament, els paràgrafs d) i e); així mateix, es modifica l'anterior paràgraf e), que passa a ser paràgraf f). Els nous paràgrafs c) i f) queden redactats en els termes següents:

«c) La posada a disposició del públic, per procediments amb fils o sense fil, de les fixacions de les

seues emissions o transmissions, de tal manera que qualsevol persona puga accedir-hi des del lloc i en el moment que trie.»

«f) La distribució de les fixacions de les seues emissions o transmissions.

Quan la distribució s'efectue per mitjà de venda o d'un altre títol de transmissió de la propietat, en l'àmbit de la Unió Europea, pel mateix titular del dret o amb el seu consentiment, este dret s'esgotarà amb la primera, si bé només per a les vendes i transmissions de propietat successives que es realitzen en el dit àmbit territorial.

Este dret podrà transferir-se, cedir-se o ser objecte de concessió de llicències contractuals.»

Vint-i-tres. L'article 138 queda redactat en els termes següents:

«Article 138. *Accions i mesures cautelars urgents.*

El titular dels drets reconeguts en esta Llei, sense perjudi d'altres accions que li corresponguen, podrà instar el cessament de l'activitat il·lícita de l'infractor i exigir la indemnització dels danys materials i morals causats, en els termes que preveuen els articles 139 i 140. També podrà instar la publicació o difusió, total o parcial, de la resolució judicial o arbitral en mitjans de comunicació a costa de l'infractor.

Així mateix, podrà sol·licitar amb caràcter previ l'adopció de les mesures cautelars de protecció urgent regulades en l'article 141.

Tant les mesures de cessació específiques previstes en l'article 139.1.h) com les mesures cautelars previstes en l'article 141.6 podran també sol·licitar-se, quan siguin apropiades, contra els intermediaris als servicis dels quals recórrega un tercer per a infringir drets de propietat intel·lectual reconeguts en esta llei, encara que els actes dels dits intermediaris no constituïsquen en si mateixos una infracció, sense perjudi del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Les dites mesures hauran de ser objectives, proporcionades i no discriminatòries.»

Vint-i-quatre. L'apartat 1 de l'article 139 queda redactat en els termes següents:

«1. El cessament de l'activitat il·lícita podrà comprendre:

a) La suspensió de l'explotació o activitat infractora, incloent-hi tots aquells actes o activitats a què es referixen els articles 160 i 162.

b) La prohibició a l'infractor de reprendre l'explotació o activitat infractora.

c) La retirada del comerç dels exemplars il·lícits i la seua destrucció, incloent-hi aquells en què haja sigut suprimida o alterada sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets o la protecció tecnològica de la qual haja sigut eludida. Esta mesura s'executarà a costa de l'infractor, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.

d) La retirada dels circuits comercials, la inutilització i, en cas necessari, la destrucció dels motles, planxes, matrius, negatius i la resta d'elements materials, equips o instruments destinats principalment a la reproducció, a la creació o fabricació d'exemplars il·lícits. Esta mesura s'executarà a costa de l'infractor, llevat que s'al·leguen raons fundades perquè no siga així.

e) La remoció o el precinte dels aparells utilitzats en la comunicació pública no autoritzada d'obres o prestacions, així com d'aquelles en què s'haja suprimit o alterat sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets, en els

termes que preveu l'article 162, o a les quals s'haja accedit eludint la seua protecció tecnològica, en els termes que preveu l'article 160.

f) El comís, la inutilització i, en cas necessari, la destrucció dels instruments, a càrrec de l'infractor, l'únic ús dels quals siga facilitar la supressió o neutralització no autoritzades de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per a protegir un programa d'ordinador. Les mateixes mesures podran adoptar-se en relació amb els dispositius, productes o components per a l'elusió de mesures tecnològiques a què es referix l'article 160 i per a suprimir o alterar la informació per a la gestió electrònica de drets a què es referix l'article 162.

g) La remoció o el precinte dels instruments utilitzats per a facilitar la supressió o la neutralització no autoritzades de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per a protegir obres o prestacions encara que aquella no siga el seu únic ús.

h) La suspensió dels servicis prestats per intermediaris a tercers que es valguen d'ells per a infringir drets de propietat intel·lectual, sense perjudi del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic.»

Vint-i-cinc. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4, s'afegen els apartats 5 i 6 de l'article 141 i s'afeg un paràgraf final, que queden redactats en els termes següents:

«2. La suspensió de l'activitat de reproducció, distribució i comunicació pública, segons siga procedent, o de qualsevol altra activitat que constituïssa una infracció a l'efecte d'esta Llei, així com la prohibició d'estes activitats si encara no s'han posat en pràctica.

3. El segrest dels exemplars produïts o utilitzats i el del material emprat principalment per a la reproducció o comunicació pública.

4. El segrest dels instruments, dispositius, productes i components mencionats en els articles 102.c) i 160.2 i dels utilitzats per a la supressió o alteració de la informació per a la gestió electrònica dels drets mencionats en l'article 162.2.

5. L'embargament dels equips, aparells i suports materials a què es referix l'article 25, que quedaran afectes al pagament de la compensació reclamada i a l'oportuna indemnització de danys i perjudis.

6. La suspensió dels servicis prestats per intermediaris a tercers que es valguen d'ells per a infringir drets de propietat intel·lectual, sense perjudi del que disposa la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i del comerç electrònic.

L'adopció de les mesures cautelars quedarà sense efecte si no es presenta la corresponent demanda en els termes que preveu la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.»

Vint-i-sis. S'afeg al llibre III un nou títol V, amb la rúbrica «Protecció de les mesures tecnològiques i de la informació per a la gestió de drets», que inclourà els nous articles 160 a 162.

Vint-i-set. S'afeg un nou article 160, amb la redacció següent:

«Article 160. *Mesures tecnològiques: actes d'elusió i actes preparatoris.*

1. Els titulars de drets de propietat intel·lectual reconeguts en esta llei podran exercitar les accions previstes en el títol I del seu llibre III contra els quals, a propòsit o tenint motius raonables per a saber-ho, eludisquen qualsevol mesura tecnològica eficaç.

2. Les mateixes accions podran exercitar-se contra els qui fabriquen, importen, distribuïsquen, venguen, lloguen, publiciten per a la venda o el lloguer o posseïsquen amb fins comercials qualsevol dispositiu, producte o component, així com contra els qui presten algun servici que, respecte de qualsevol mesura tecnològica eficaç:

- a) Siga objecte de promoció, publicitat o comercialització amb la finalitat d'eludir la protecció, o
- b) Només tinga una finalitat o ús comercial limitat al marge de l'elusió de la protecció, o
- c) Estiga principalment concebut, produït, adaptat o realitzat amb la finalitat de permetre o facilitar l'elusió de la protecció.

3. S'entén per mesura tecnològica tota tècnica, dispositiu o component que, en el seu funcionament normal, estiga destinat a impedir o restringir actes, referits a obres o prestacions protegides, que no compten amb l'autorització dels titulars dels corresponents drets de propietat intel·lectual.

Les mesures tecnològiques es consideren eficaces quan l'ús de l'obra o de la prestació protegida estiga controlat pels titulars dels drets per mitjà de l'aplicació d'un control d'accés o un procediment de protecció com, per exemple, codificació, aleatorització o una altra transformació de l'obra o prestació o un mecanisme de control de copiat que aconseguisca este objectiu de protecció.

4. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable a les mesures tecnològiques utilitzades per a la protecció de programes d'ordinador, que quedaran subjectes a la seua pròpia normativa.»

Vint-i-huit. S'afeg un nou article 161, amb la redacció següent:

«Article 161. *Límits a la propietat intel·lectual i mesures tecnològiques.*

1. Els titulars de drets sobre obres o prestacions protegides amb mesures tecnològiques eficaces hauran de facilitar als beneficiaris dels límits que es mencionen a continuació els mitjans adequats per a gaudir-ne, de conformitat amb la seua finalitat, sempre que estos beneficiaris tinguen legalment accés a l'obra o prestació de què es tracte. Estos límits són els següents:

- a) Límit de còpia privada en els termes que preveu l'article 31.2.
- b) Límit relatiu a fins de seguretat pública, procediments oficials o en benefici de persones amb discapacitat en els termes que preveu l'article 31 bis.
- c) Límit relatiu a la il·lustració de l'ensenyança en els termes que preveu l'article 32.2.
- d) Límit relatiu a la il·lustració de l'ensenyança o d'investigació científica o per a fins de seguretat pública o a l'efecte d'un procediment administratiu o judicial, tot això en relació amb les bases de dades i en els termes que preveu l'article 34.2.b) i c).
- e) Límit relatiu al registre d'obres per entitats radiodifusores en els termes que preveu l'article 36.3.
- f) Límit relatiu a les reproduccions d'obres amb fins d'investigació o conservació realitzades per determinades institucions en els termes que preveu l'article 37.1.
- g) Límit relatiu a l'extracció amb fins il·lustratius d'ensenyança o d'investigació científica d'una part substancial del contingut d'una base de dades i d'una extracció o una reutilització per a fins de seguretat pública o a l'efecte d'un procediment adminis-

tratiu o judicial del contingut d'una base de dades protegides pel dret «sui generis» en els termes que preveu l'article 135.1.b) i c).

2. Quan els titulars de drets de propietat intel·lectual no hagen adoptat mesures voluntàries, incloent-hi els acords amb altres interessats, per al compliment del deure previst en l'apartat anterior, els beneficiaris dels dits límits podran acudir davant de la jurisdicció civil.

Quan els beneficiaris dels dits límits siguen consumidors o usuaris, en els termes definits en l'article 1.2 i 3 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, en la seua defensa podran actuar les entitats legitimades en l'article 11.2 i 3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

3. Gaudiran de la protecció jurídica prevista en l'article 160.1 tant les mesures tecnològiques adoptades voluntàriament pels titulars dels drets de propietat intel·lectual, incloent-hi les derivades d'acords amb altres interessats, com, si és el cas, les incloses en la corresponent resolució judicial.

4. El que disposen els apartats anteriors no impedirà que els titulars de drets sobre obres o prestacions adopten les solucions que consideren adequades, incloent-hi, entre altres, mesures tecnològiques, respecte del nombre de reproduccions en concepte de còpia privada. En estos supòsits, els beneficiaris del que preveu l'article 31.2 no podran exigir l'alçament de les mesures tecnològiques que, si és el cas, hagen adoptat els titulars de drets en virtut d'este apartat.

5. El que estableixen els apartats anteriors d'este article no s'aplicarà a obres o prestacions que s'hagen posat a disposició del públic d'acord amb el que s'ha convingut per contracte, de tal manera que qualsevol persona puga accedir-hi des del lloc i moment que trie.»

Vint-i-nou. S'afeg un nou article 162, amb la redacció següent:

«Article 162. *Protecció de la informació per a la gestió de drets.*

1. Els titulars de drets de propietat intel·lectual podran exercitar les accions previstes en el títol I del llibre III contra els quals, a propòsit i sense autorització, duguen a terme qualsevol dels actes que a continuació es detallen, i que sàpien o tinguen motius raonables per a saber que, en fer-ho, induïxen, permeten, faciliten o encobrixen la infracció d'algun d'aquells drets:

- a) Supressió o alteració de tota informació per a la gestió electrònica de drets.
- b) Distribució, importació per a distribució, emissió per radiodifusió, comunicació o posada a disposició del públic d'obres o prestacions protegides en què s'haja suprimit o alterat sense autorització la informació per a la gestió electrònica de drets.

2. A l'efecte de l'apartat anterior, s'entendrà per informació per a la gestió de drets tota informació facilitada pels titulars que identifique l'obra o prestació protegida, a l'autor o qualsevol altre drethavent, o que indique les condicions d'utilització de l'obra o prestació protegida, així com qualsevol números o codis que representen la dita informació, sempre que estos elements d'informació vagen associats a un exemplar d'una obra o prestació protegida o apareguen en connexió amb la seua comunicació al públic.»

Trenta. Els articles del llibre IV es numeraran de la manera següent:

- a) L'anterior article 160 passa a ser l'article 163.
- b) L'anterior article 161 passa a ser l'article 164.
- c) L'anterior article 162 passa a ser l'article 165.
- d) L'anterior article 163 passa a ser l'article 166.
- e) L'anterior article 164 passa a ser l'article 167.

Trenta-u. S'afig una disposició transitòria dènou amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dènou. *Duració dels drets dels productors de fonogrames.*

Els drets d'explotació dels productors de fonogrames que estiguen vigents el 22 de desembre de 2002 de conformitat amb la legislació aplicable en eixe moment tindran la duració prevista en l'article 119.»

Disposició addicional primera. *Mesures tecnològiques i límit de còpia privada.*

El Govern, en consideració a les necessitats de caràcter social, així com en consideració a l'evolució tecnològica, podrà modificar mitjançant un reial decret el que disposen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 161 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, pel que fa a la relació entre les mesures tecnològiques i el límit de còpia privada.

Les entitats de gestió informaran semestralment el Ministeri de Cultura i el d'Indústria, Turisme i Comerç sobre l'aplicació que es faça de les mesures tecnològiques a què es referix el paràgraf anterior.

Disposició addicional segona. *Comissió de Propietat Intel·lectual.*

S'habilita el Govern perquè, mitjançant un reial decret, modifique, amplie i desenvolupe les funcions que l'article 158 d'esta Llei atribuïx a la Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual, i haurà d'incloure, entre altres, les d'arbitratge, mediació, fixació de quantitats substituïbles de tarifes i resolució de conflictes en què siguen part les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual entre si o entre alguna o algunes d'estes i una o diverses associacions d'usuaris o entitats de radiodifusió. La Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual passarà a denominar-se Comissió de Propietat Intel·lectual.

Disposició addicional tercera. *Foment de la difusió d'obres digitals.*

El Govern afavorirà la creació d'espais d'utilitat pública i per a tots, que contindran obres que es troben en domini públic en format digital i aquelles altres que siguen de titularitat pública susceptibles de ser incorporades en el dit règim, i prestarà particular atenció a la diversitat cultural espanyola. Estos espais seran preferentment d'accés gratuït i de lliure accés per sistemes telemàtics, per mitjà d'estàndards de lliure ús i universalment disponibles.

Així mateix, a estos espais podran incorporar-se les obres els autors de les quals així ho manifesten expressament.

Disposició transitòria única. *Compensació equitativa per còpia privada.*

1. Pel que fa als equips, aparells i suports materials de reproducció digitals, i fins que s'aprove l'orde ministerial a què es referix la regla 3a. de l'apartat 6 de l'article 25

del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual, la compensació aplicable serà l'establida en els acords subscrits entre les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual i les associacions representatives dels deutors del pagament per còpia privada, en els següents termes, que seran d'aplicació general:

a) Per a equips o aparells digitals de reproducció de llibres i publicacions assimilades reglamentàriament a llibres:

1r. Escàners o equips monofunció que permeten la digitalització de documents: 9 euros per unitat.

2n. Equips multifuncionals de sobretaula amb pantalla d'exposició el pes dels quals no supere els 17 quilos i la capacitat de còpia no siga superior a 29 còpies per minut, capaços de realitzar almenys dos de les funcions següents: còpia, impressió, fax o escàner: 15,00 euros per unitat.

3r. Equips o aparells amb capacitat de còpia de fins a nou còpies per minut: 15,00 euros per unitat.

4t. Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 10 fins a 29 còpies per minut: 121,71 euros per unitat.

5t. Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 30 fins a 49 còpies per minut: 162,27 euros per unitat.

6t. Equips o aparells amb capacitat de còpia des de 50 còpies per minut en amunt: 200,13 euros per unitat.

b) Per a equips o aparells digitals de reproducció de fonogrames: 0,60 euros per unitat de gravació.

c) Per a equips o aparells digitals de reproducció de videogrames: 6,61 euros per unitat de gravació.

d) Per a suports materials digitals específics de reproducció sonora, com ara discos o minidisques compactes per a àudio o semblants, siguen o no regravables: 0,35 euros per hora de gravació o 0,006 euros per minut de gravació.

e) Per a suports materials digitals específics de reproducció visual o audiovisual, com ara discos versàtils per a vídeo o semblants, siguen o no regravables: 0,70 euros per hora de gravació o 0,011667 euros per minut de gravació. A este efecte, s'entendrà que una hora de gravació equival a 2,35 gigabytes.

f) Per a suports materials de reproducció mixta, sonora i visual o audiovisual:

1r. Discos compactes, siguen o no regravables o semblants: 0,16 euros per hora de gravació o 0,002667 euros per minut de gravació. A este efecte, s'entendrà que una hora de gravació equival a 525,38 megabytes.

2n. Discos versàtils, siguen o no regravables o semblants: 0,30 euros per hora de gravació o 0,011667 per minut de gravació. A este efecte, s'entendrà que una hora de gravació equival a 2,35 gigabytes.

3r. A l'efecte de la seua posterior distribució entre els distints creditors de les quantitats a què es referixen els paràgrafs 1r i 2n, es considerarà que en els discos compactes el 87,54 per cent correspon a reproducció sonora i un 12,46 per cent a reproducció visual o audiovisual, i en els discos versàtils el 3,43 per cent correspon a reproducció sonora i el 96,57 per cent correspon a reproducció visual o audiovisual.

2. Els ministeris de Cultura i d'Indústria, Turisme i Comerç iniciaran les actuacions previstes en la regla 1a de l'apartat 6 de l'article 25 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual en el termini màxim d'un mes, comptat des de l'entrada en vigor d'esta Llei.

3. La primera Orde Ministerial que es dicte en aplicació del que preveu l'apartat 6 de l'article 25 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual tindrà efectes a comptar de la data d'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta Llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Esta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva que correspon a l'Estat en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.9a de la Constitució, en matèria de legislació processal, d'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució i per la seua incidència en les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, d'acord amb l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Aplicació del que disposa l'apartat 5 de l'article 25.*

A partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, l'apartat 5 de l'article 25 del text refós de la Llei de Propietat Intel·lectual i la seua disposició addicional tercera s'aplicaran als equips, aparells i suports materials de reproducció analògics.

Disposició final tercera. *Desplegament de la Llei.*

S'autoritza el Govern a dictar les normes per al desplegament reglamentari d'esta Llei.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de juliol de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12309 *LLEI 24/2006, de 7 de juliol, sobre declaració de l'any 2006 com a Any de la Memòria Històrica.* («BOE» 162, de 8-7-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Este any 2006 es complix el 75é aniversari de la proclamació de la Segona República Espanyola i el 70é del començament de la guerra civil. L'Acord aprovat per unanimitat en la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats el 20 de novembre de 2002 va subratllar el paper de la Constitució Espanyola com a instrument de concòrdia i convivència per al futur.

L'experiència de més de 25 anys d'exercici democràtic permet hui abordar, de manera madura i oberta, la relació amb la nostra memòria històrica, tenint en compte que recuperar la dita memòria és la manera més ferma d'asentar el nostre futur de convivència. Hui resulta així oportú recordar i honrar els qui es van esforçar per aconseguir un règim democràtic a Espanya, els qui van patir les conseqüències del conflicte civil i els qui van lluitar

contra la dictadura en defensa de les llibertats i drets fonamentals de què hui gaudim.

En el temps transcorregut des de la recuperació de les llibertats, després de quaranta anys, s'han dictat nombroses disposicions, tant per l'Estat com per les comunitats autònomes, dirigides a reparar, en la mesura que siga possible, els qui van patir persecució durant el règim franquista i a proporcionar-los recursos o compensar-los pel que van perdre. En este sentit, durant esta Legislatura s'ha aprovat la Llei per la qual es reconeix una prestació econòmica als ciutadans d'origen espanyol desplaçats a l'estranger, durant la seua minoria d'edat, com a conseqüència de la guerra civil, i que van desenvolupar la major part de la seua vida fora del territori nacional. També s'ha aprovat l'orde ministerial 3.945/2005, de 16 de desembre, per la qual s'establixen subvencions a activitats relacionades amb les víctimes de la guerra civil i del franquisme.

Per a completar esta tasca, les Corts Generals han abordat també el reconeixement de les víctimes de la guerra civil i del franquisme. Un reconeixement que ha sigut demandat pel Congrés dels Diputats moltes vegades, des de la restauració democràtica, així com, amb diversos graus de concreció, en diverses resolucions, aprovades pel Ple de la Cambra durant la present Legislatura. En efecte, en els últims mesos les Corts han aprovat el reconeixement de determinades figures polítiques rellevants de la Segona República (Lluís Companys, Manuel Carrasco i Formiguera, Alexandre Bóveda), i este procés de reparació prompte es veurà culminat amb l'aprovació d'un Projecte de Llei per a la recuperació de la memòria històrica a instància de la resolució aprovada pel Congrés dels Diputats, de 8 de juny de 2004.

En el 75é aniversari de la seua proclamació, esta Llei pretén recordar també el llegat històric de la Segona República Espanyola. Aquella etapa de la nostra història va constituir l'antecedent més immediat i la més important experiència democràtica que podem contemplar al mirar el nostre passat, i des d'eixa perspectiva és necessari recordar, amb tots els seus defectes i virtuts –amb tota la seua complexitat i el seu tràgic desenllaç–, bona part dels valors i principis polítics i socials que van presidir eixe període i que s'han fet realitat en el nostre actual Estat social i democràtic de Dret, però, sobretot, a les persones, als hòmens i dones que van defendre eixos valors i eixos principis.

L'esforç de tots ells va culminar en la Constitució Espanyola de 1978, com a instrument de concòrdia i convivència per al futur, i que ens ha portat a gaudir del període democràtic més estable de la història del nostre país.

Per tot això, esta Llei declara l'any 2006 com a Any de la Memòria Històrica, amb vista a reconèixer i homenatjar tots els qui d'una manera o d'una altra es van esforçar per a aconseguir un règim democràtic, dedicant la seua vida o patint persecució per este motiu, i a comprometre els poders públics en la promoció d'actes commemoratius d'estes efemèrides.

Article únic.

1. Amb motiu del 75é aniversari de la proclamació de la Segona República a Espanya, es declara l'any 2006 com a Any de la Memòria Històrica, en homenatge i reconeixement de tots els hòmens i dones que van ser víctimes de la guerra civil, o posteriorment de la repressió de la dictadura franquista, per la seua defensa dels principis i valors democràtics, així com dels qui, amb el seu esforç a favor dels drets fonamentals, de la defensa de les llibertats públiques i de la reconciliació entre els espanyols, van fer possible el règim democràtic instaurat amb la Constitució de 1978.

2. Els poders públics promouran i recolzaran la celebració d'actes commemoratius que estimulen la reflexió